

УХВАЛЕНІ ТЕКСТИ

P9_TA(2022)0206

Вплив війни проти України на жінок

Резолюція Європейського парламенту від 5 травня 2022 року про вплив війни проти України на жінок (2022/2633(RSP))

Європейський парламент,

- беручи до уваги статті 2 і 3 Договору про Європейський Союз (ДЄС) і статті 8, 10, 78 і 83 Договору про функціонування Європейського Союзу,
- беручи до уваги Хартію основних прав Європейського Союзу,
- беручи до уваги Римський статут Міжнародного кримінального суду (МКС) від 17 липня 1998 року,
- беручи до уваги Женевські конвенції, зокрема Конвенцію (IV) про захист цивільного населення під час війни,
- беручи до уваги Декларацію ООН від 20 грудня 1993 року про усунення насильства проти жінок,
- беручи до уваги резолюцію Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» від 31 жовтня 2000 р. та подальші резолюції 1820 (19 червня 2008 р.); 1888 (30 вересня 2009 р.); 1889 (5 жовтня 2009); 1960 (16 грудня 2010); 2106 (24 червня 2013 р.); 2122 (18 жовтня 2013 р.); 2242 (13 жовтня 2015 р.); 2467 (23 квітня 2019 року) і 2493 (29 жовтня 2019 року),
- беручи до уваги Конвенцію ООН від 30 серпня 1961 року про скорочення безгромадянства,
- беручи до уваги Глобальний договір ООН щодо біженців 2018 року,
- беручи до уваги Загальну рекомендацію № 38 (2020) Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок від 6 листопада 2020 року щодо торгівлі жінками та дівчатами в контексті глобальної міграції,
- беручи до уваги Конвенцію Ради Європи від 11 травня 2011 року про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція),

- беручи до уваги Директиву Ради 2001/55/ЄС від 20 липня 2001 р. про мінімальні стандарти надання тимчасового захисту у разі масового напливу переміщених осіб та про заходи, які сприяють збалансованості зусиль між державами-членами щодо прийому таких осіб та відповідальності за наслідки такого прийому¹ (Директива про тимчасовий захист),
- беручи до уваги імплементаційне рішення Ради (ЄС) 2022/382 від 4 березня 2022 року, що встановлює наявність масового напливу переміщених осіб з України у розумінні статті 5 Директиви 2001/55/ЄС та запроваджує тимчасовий захист²,
- беручи до уваги Директиву 2011/36/ЄС Європейського Парламенту й Ради від 5 квітня 2011 року про запобігання і боротьбу з торгівлею людьми і захист її жертв, що заміняє Рамкове рішення Ради 2002/629/ЮВС³,
- беручи до уваги повідомлення Комісії від 14 квітня 2021 року про Стратегію ЄС щодо боротьби з торгівлею людьми на 2021–2025 роки (COM(2021)0171),
- беручи до уваги повідомлення Комісії від 23 березня 2022 року під назвою «Прийом осіб, які тікають від війни в Україні: підготовка Європи для задоволення потреб» (COM(2022)0131),
- беручи до уваги пропозицію Комісії щодо директиви від 8 березня 2022 року про боротьбу з насильством щодо жінок та домашнім насильством (COM(2022)0105),
- беручи до уваги резолюцію ЄП від 1 березня 2022 року про російську агресію проти України⁴,
- беручи до уваги резолюцію ЄП від 7 квітня 2022 року про захист ЄС дітей та молоді, які рятуються від війни в Україні⁵,
- беручи до уваги резолюцію ЄП від 23 жовтня 2020 року про гендерну рівність у зовнішній політиці та політиці безпеки ЄС⁶,
- беручи до уваги спільне повідомлення Комісії та Верховного представника ЄС з питань закордонних справ і політики безпеки під назвою «План дій ЄС щодо гендерних питань (GAP) III – перспективний порядок денний щодо гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок у зовнішніх діях ЄС» (JOIN(2020)0017),
- беручи до уваги запитання до Комісії про вплив війни проти України на жінок (O-000015/2022 – B9-0012/2022),
- беручи до уваги статті 136(5) і 132(2) Регламенту ЄП,

---

¹ ОВ L 212, 07.08.2001 р., с. 12.

² ОВ L 71, 04.03.2022 р., с. 1.

³ ОВ L 101, 15.04.2011, с. 1.

⁴ Ухвалені тексти, P9_TA(2022)0052.

⁵ Ухвалені тексти, P9_TA(2022)0120.

⁶ ОВ С 404, 06.10.2021, с. 202.

- беручи до уваги пропозицію резолюції Комітету ЄП з прав жінок і гендерної рівності,
- A. оскільки вторгнення Росії в Україну змусило велику кількість людей покинути країну; оскільки з початку російської агресії проти України 24 лютого 2022 року, за даними Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН), близько 5 мільйонів біженців втекли з України до ЄС¹; оскільки приблизно 90% біженців становлять жінки та діти²;
- B. оскільки ще 7,1 млн³ людей були внутрішньо переміщені в межах України, у тому числі жінки та діти, які потребують медичної та психіатричної допомоги, можливостей працевлаштування, належного шкільного навчання для дітей, проживання, захисту від сексуального та гендерного насильства; оскільки 13,5% новопереміщених осіб вже були внутрішньо переміщені протягом 2014–2015 років; оскільки внутрішнє переміщення створює навантаження на муніципалітети України; оскільки жінки в регіонах, які розглядаються як транзитні, особливо страждають; оскільки необхідно створити належну підтримку муніципалітетам, які приймають внутрішньо переміщених осіб;
- C. оскільки жінки часто приїжджають до ЄС зі своїми дітьми або дітьми своїх родичів і друзів; оскільки наразі зареєстровано близько 2300 неповнолітніх без супроводу; оскільки, за оцінками міжнародних організацій, таких дітей ще більше; оскільки діти із закладів опіки, таких як дитячі будинки, не вважаються дітьми без супроводу; оскільки останні повідомлення вказують на те, що близько півмільйона мирних громадян України було примусово депортовано, у тому числі багато жінок і дітей⁴; оскільки понад 2300 дітей були викрадені та примусово переміщені до Росії; нагадує, що відповідно до Женевської конвенції «індивідуальні або масові примусові переміщення, а також депортація захищених осіб з окупованої території [...] заборонені»;
- D. оскільки близько 2,8 мільйонів людей втекли до Польщі, близько 763 000 людей втекли до Румунії, 476 000 — до Угорщини та 346 000 — до Словаччини; оскільки значна частина біженців продовжує свій маршрут до інших держав-членів ЄС; оскільки близько 1 мільйона біженців переїхали з Польщі до інших держав-членів, а 1,5 мільйона біженців залишилися в Польщі, таким чином Польща є країною ЄС з найвищою часткою біженців на душу населення; тоді як другою країною в цьому рейтингу зараз є Австрія, далі йдуть Чехія, а потім Естонія⁵; оскільки жінок без контактів у таких країнах, як Польща, розміщують у громадських гуртожитках і спортивних залах; оскільки існує необхідність вийти за межі цих тимчасових рішень і розробити системні рішення, щоб гарантувати, що жінки не залишатимуться в державних притулках, стикаючись з бідністю та

---

1 <https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine>

2 <https://www.unrefugees.org/emergencies/ukraine/>

3 <https://www.iom.int/news/71-million-people-displaced-war-ukraine-iom-survey>

4 <https://www.reuters.com/world/europe/moscow-has-deported-500000-people-russia-ukraine-lawmaker-says-2022-04-20/>

5 [https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine#:~:text=Share%20this%20page%3A-Ukraine%20Situation%3A%20Moldova%20Refugee%20Border%20Monitoring,\(14%2D02%2D20 \)&text=Майже%20три%20мільйонів%20біженців%20,переміщені%20до%20Молдови%20\(УВКБ ООН\)](https://data2.unhcr.org/en/situations/ukraine#:~:text=Share%20this%20page%3A-Ukraine%20Situation%3A%20Moldova%20Refugee%20Border%20Monitoring,(14%2D02%2D20)&text=Майже%20три%20мільйонів%20біженців%20,переміщені%20до%20Молдови%20(УВКБ ООН))

подальшими травмами; оскільки існує нагальна потреба у безпечному житлі для жінок, особливо вагітних, жінок похилого віку та жертв сексуального насильства;

- E. оскільки близько 428 000 біженців покинули Україну через Молдову; оскільки в Молдові все ще перебуває близько 100 000 біженців, що створює серйозне навантаження на інфраструктуру та сферу послуг країни; оскільки в контексті Платформи солідарності ЄС сім держав-членів ЄС, включаючи Австрію, Францію, Німеччину, Ірландію, Литву, Нідерланди та Іспанію, а також Норвегія взяли зобов'язання поки що прийняти 14 500 осіб, які прямують через Молдову транзитом;
- F. оскільки жінки та дівчата піддаються особливому ризику під час гуманітарних криз і криз, пов'язаних з переміщенням, тому що вони, як і раніше, значно частіше стають жертвами дискримінації на основі гендерних норм та гендерного насильства; оскільки перші біженці, які прибули з України, здебільшого мали контакти у ЄС, а більшість людей, які прибувають зараз, не мають контактів чи мережі підтримки у ЄС;
- G. оскільки громадяни, громадянське суспільство та держави-члени ЄС відреагували на прибуваючих біженців з України, демонструючи безпрецедентну солідарність; оскільки вперше Рада Європейського Союзу запустила Директиву про тимчасовий захист (ДТЗ), яка принаймні на один рік з можливістю продовження надає особам, що одержали захист, дозвіл на проживання та доступ до працевлаштування, належного розміщення або житла, соціального забезпечення або надає засоби до існування у разі потреби, можливість користування медичним обслуговуванням, а для неповнолітніх — доступ до освіти, а також надає сім'ям можливість возз'єднатися;
- H. оскільки застосування ДТЗ було досить нерівномірним і щонайменше вісім держав-членів ЄС вирішили не включати людей, які мають дозвіл на довгострокове проживання та інших громадян третіх країн з України до сфери дії Директиви; оскільки визнані біженці з України та інші особи з еквівалентним статусом захисту часто не можуть подорожувати в межах ЄС, тому що їхні проїзні документи не визнаються деякими державами-членами ЄС; оскільки для жінок, які мають бути переміщені повторно, це є дуже проблематичною ситуацією¹;
- I. оскільки досі НУО, що діють на місцях, громадянське суспільство та волонтери, а також місцеві та центральні органи влади прикладали більшість зусиль, спрямованих на полегшення становища біженців, переважно жінок; оскільки необхідна постійна підтримка для забезпечення належної співпраці між місцевими організаціями та організаціями міжнародного рівня і оскільки їхня координація покращується з початку конфлікту та потоку біженців; оскільки місцеві суб'єкти виконують важливу частину організації в приймаючих країнах; оскільки держави-члени ЄС мають юридичний обов'язок забезпечити захист біженців відповідно до міжнародного права та права ЄС, включаючи ДТЗ, і, таким

---

¹ <https://ecre.org/wp-content/uploads/2022/03/Information-Sheet-%E2%80%93-Access-to-territory-asylum-procedures-and-reception-conditions-for-Ukrainian-nationals-in-European-countries.pdf>

чином, повинні активізувати свої зусилля для полегшення координації на місцях та забезпечення кращого розподілу завдань;

- J. оскільки особливу увагу слід приділяти положенню жінок-біженок, які зазнають перехресної дискримінації, як-от жінки народності рома, чорношкірі жінки, жінки без громадянства, жінки з інвалідністю, жінки-мігрантки, жінки, які належать до расових меншин, та представники ЛГБТІК+, включаючи трансгендерних жінок, чия ідентичність може не бути визнана, особливо в Польщі та Угорщині, де вживаються заходів проти ЛГБТІК+; оскільки особливу увагу слід також приділяти жінкам африканського походження, які належать до расових меншин, та громадянам третіх країн на прикордонних переходах; оскільки про дискримінацію та гендерне насильство, які зазнають ці групи жінок на кордонах, часто не повідомляється та не документується, тобто залишається невидимим;
- K. оскільки жінки похилого віку, особливо ті, у яких немає контактів у ЄС, часто наражаються на ризик ізоляції від родинних або соціальних зв'язків у спільноті; оскільки вони є особливо вразливими через мовні бар'єри та відсутність доступу до соціальних та допоміжних послуг, включаючи доступ до ліків та їжі;
- L. оскільки війна в Україні особливим чином впливає на жінок, у тому числі на тих, хто стикається з перехресною дискримінацією, і посилює вже існуючу нерівність; оскільки більшість домогосподарств в Україні зараз покладаються на жінок і перебувають у важкому та дуже вразливому становищі через триваючу серйозну нестачу продуктів харчування, води та енергії в Україні;
- M. оскільки багато жінок залишилися в Україні для мобілізації у бойових діях або виконання обов'язків, не пов'язаних з бойовими завданнями; оскільки жінки становлять близько 15% українських військових і наразі на полі бою перебуває близько 300 000 жінок; оскільки жінки-військові в Україні потрапляють у полон; оскільки є ознаки того, що українські жінки-військові, які перебувають у полоні, зазнавали тортур, принижень та сексуального насильства; оскільки повідомлення про таке жорстоке поводження викликають тривогу; оскільки дотримання положень Женевської конвенції про гуманне поводження з військовополоненими (стаття 13) має надзвичайне значення; оскільки жінки також становлять другу лінію оборони, виконуючи обов'язки, не пов'язані з бойовими завданнями, а також забезпечуючи життєво важливу організацію і здійснення роботи тилу, в тому числі під час евакуації цивільного населення; оскільки є жінки, що залишились в Україні через те, що їм або не дозволено покидати країну, наприклад, працівницям об'єктів критично важливої інфраструктури, або вони не бажають чи не можуть покинути країну;
- N. оскільки збільшується кількість неофіційних повідомлень від тих, хто вижив, а також повідомлень розвідки про сексуальне насильство під час конфлікту; оскільки зростає кількість повідомлень про те, що зґвалтування, сексуальні домагання, катування, масові страти та геноцид все частіше використовуються російською армією як засоби ведення війни проти цивільного населення в Україні;
- O. оскільки використання сексуального та гендерного насильства (ГН) як засобів ведення війни є військовим злочином і, таким чином, має переслідуватися відповідно до положень міжнародного права та Римського статуту МКС, зокрема статей 7 і 8, в яких зґвалтування, сексуальне рабство, примусова проституція,

примусова вагітність і примусова стерилізація або будь-яка форма сексуального насильства вважаються злочинами проти людства і військовими злочинами та прирівнюються до катувань та інших серйозних військових злочинів, незалежно від того, чи такі дії, у тому числі ті, що стосуються сексуального та іншого насильства щодо жінок і дівчат, під час міжнародних або внутрішніх конфліктів вчиняються систематично чи ні;

- P. оскільки рівень фактичного здійснення правосуддя в МКС щодо жертв сексуального насильства залишається низьким, і враховуючи, що є випадки скасування обвинувальних вироків у цій сфері (рішення проти Жана-П'єра Бемби з Демократичної Республіки Конго);
- Q. оскільки відсутність та недоступність відповідних служб з протидії гендерному насильству для біженців, у тому числі в центрах прийому, залишається серйозною проблемою; оскільки надзвичайно важливо, щоб відповідь на цю кризу включала запобігання гендерному насильству та діяльність служб негайного реагування;
- R. оскільки масове переміщення та потік біженців через війну в Україні призводять до сплеску торгівлі людьми; оскільки є значні неофіційні повідомлення про ризики торгівлі людьми, особливо серед жінок-біженок та дітей без супроводу, які потрапили до рук торговців людьми або вважаються зниклими безвісти, при цьому торговці людьми часто зловживають уразливим становищем біженців, видаючи себе за перевізників, будь то автомобільні перевезення або на залізничних чи автобусних станціях з обох сторін кордонів;
- S. оскільки наразі в Україні, за оцінками, є приблизно 80 000 жінок, що очікують пологи; оскільки важка ситуація на місцях призводить до відсутності належного доступу до забезпечення сексуального та репродуктивного здоров'я та прав жінок, які все ще перебувають у країні; оскільки доступ до сексуального та репродуктивного здоров'я та прав (СРЗП) також стає дедалі складнішим для біженців, які прибувають до ЄС;
- T. оскільки жінки потребують доступу до повного спектру послуг сексуального та репродуктивного здоров'я, включаючи контрацепцію, екстрену контрацепцію, легальну та безпечну допомогу при аборті, допологовий догляд та кваліфіковану допомогу під час пологів; оскільки доступ до екстреної контрацепції суттєво ускладнений обмеженнями у Польщі та Угорщині через вимогу рецептів; оскільки у випадку Польщі, Румунії та Словаччини існують економічні бар'єри для доступу до таких фундаментальних послуг із сексуального та репродуктивного здоров'я та прав, тому що вони не охоплюються державним медичним страхуванням чи схемами субсидій, це призводить до значних витрат, тому що біженці повинні оплачувати повну вартість за власні кошти або звертатися за допомогою до місцевих організацій громадянського суспільства для покриття витрат; оскільки в Польщі діє майже повна заборона на аборт;
- U. оскільки адвокати та НУО отримують сотні дзвінків від вагітних жінок, які втікають з України, які не можуть перервати вагітність через фактичну заборону абортів у Польщі; оскільки послуга медичного аборту на ранніх термінах вагітності є незаконною у Словаччині та недоступною в Угорщині; оскільки багато жінок були зґвалтовані під час конфлікту російськими агресорами, доступ до екстреної контрацепції, постконтактної профілактики та надання послуг з проведення безпечних і легальних абортів в Україні, а також у країнах

перебування та транзитних країнах є надзвичайно важливим; оскільки всі країни перебування, включаючи Польщу, повинні виконувати свої зобов'язання, у тому числі згідно з національним законодавством, гарантувати доступ до допомоги при абортів для жінок, які завагітніли внаслідок зґвалтування; оскільки послуги з СРЗП є основними послугами у сфері охорони здоров'я, і держави-члени ЄС повинні забезпечити усім доступ до них, включаючи доступ до послуг з безпечного і легального переривання вагітності та допомоги за будь-яких обставин;

- V. оскільки українське законодавство дозволяє сурогатне материнство, а на Україну припадає понад чверть світового комерційного ринку сурогатного материнства і щороку за допомогою сурогатного материнства в країні народжується від 2000 до 2500 дітей; оскільки через війну сурогатні матері стикаються з великими труднощами для виношування плоду в сприятливих умовах, а також з труднощами доступу до медичних послуг під час вагітності, пологів і післяпологового періоду; оскільки деякі агентства сурогатного материнства закликали сурогатних матерів не тікати від війни в Україні до пологів; оскільки новонароджені діти є особливо вразливими, а війна заважає майбутнім батькам набувати батьківських прав, а державним установам у разі потребі забезпечувати опіку та піклування в належних умовах;
1. знову рішуче засуджує незаконну, неспровоковану і необґрунтовану військову агресію та вторгнення Російської Федерації до України, а також засуджує будь-які військові злочини, що скоюються проти цивільного населення, включаючи жінок і дівчат у всьому їхньому різноманітті;
  2. знову закликає інститути ЄС працювати над швидким наданням Україні статусу країни-кандидата на вступу до ЄС відповідно до статті 49 TEU з урахуванням заслуг та одночасно продовжувати роботу над інтеграцією України в єдиний ринок ЄС відповідно до Угоди про асоціацію, щоб належним чином захистити українських жінок і дівчат;
  3. високо оцінює солідарність самого ЄС, його громадян, громадянського суспільства та держав-членів щодо України та людей, які тікають з України; зазначає, що з початку війни зусилля щодо полегшення становища жінок-біженок, які тікають з України, докладаються через діючі на місцях організації громадянського суспільства, зокрема місцеві жіночі організації, а також волонтерські організації, місцеву владу, місцеві та національні уряди, зокрема уряди сусідніх держав-членів ЄС і сусідніх країн, а також міжнародні організації;
  4. підкреслює, що будь-який вид дискримінації, у тому числі за ознаками національності, статусу проживання, переконань чи релігійних поглядів, раси, кольору шкіри, етнічної приналежності, статі, віку, сексуальної орієнтації, гендерної ідентичності, соціально-економічного походження, генетичних особливостей, інвалідності чи мови є неприпустимим і необхідно активно їм запобігати;
  5. просить Єврокомісію забезпечити належне та повне впровадження ДТЗ у всіх 27 державах-членах ЄС та забезпечити жінкам-біженкам, які тікають від війни в Україні, можливість в повному обсязі користуватися правами, закріпленими в даній директиві, особливо щодо медичних послуг, материнства, догляду за дітьми та доступу до ринку праці; вважає, що Парламентський комітет асоціації Україна

– ЄС, відповідно до його оновленого мандату, повинен мати функцію моніторингу застосування цієї директиви в державах-членах ЄС, які межують з Україною; закликає до плавного та рівномірного впровадження, щоб забезпечити справедливе застосування ДТЗ для громадян третіх країн, які мають дозвіл на довгострокове проживання, та інших груп громадян третіх країн, які тікають від війни в Україні;

6. рішуче засуджує сексуальне та гендерне насильство як засіб ведення війни і наголошує, що це вважається військовим злочином, а також засуджує сексуальне та гендерне насильство в транзитних центрах в Україні та в ЄС; висловлює стурбованість зростанням кількості повідомлень про торгівлю людьми, сексуальне насильство, експлуатацію, зґвалтування та насильство, з якими стикаються жінки і діти, які тікають з України та прибувають до Європи; закликає країни ЄС задовольнити конкретні потреби жінок і дівчат у центрах прийому та забезпечити в спільнотах безпосереднє функціонування служб з питань гендерного насильства і механізмів перенаправлення в інші інстанції та подання скарг мовами та форматами, доступними для всіх груп; закликає ЄС і країни перебування та транзитні країни гарантувати доступ до послуг сексуального та репродуктивного здоров'я та прав, зокрема екстреної контрацепції, постконтактної профілактики і допомоги при абортах, у тому числі особам, які пережили зґвалтування; закликає ЄС та його держави-члени підтримувати місцеві, національні та міжнародні організації, які надають послуги та притулок жінкам і дівчатам-біженкам, які пережили гендерне насильство;
7. схвалює включення жінок, які рятуються від збройних конфліктів, і запиту про надання конкретної підтримки до пропозиції Комісії щодо директиви про гендерне насильство; зазначає, що переміщення та потік біженців внаслідок війни в Україні значною мірою обумовлені гендерною ознакою; закликає ЄС прийняти гендерно чутливу відповідь на кризу та зробити пріоритетом захист від сексуального та гендерного насильства та доступ до основних послуг сексуального та репродуктивного здоров'я для всіх біженців, які тікають з України, включаючи тих, хто все ще перебуває в країні;
8. наголошує на необхідності спеціалізованої підтримки для жінок і дівчат, які пережили насильство або стали свідками насильства та сексуального насильства, і закликає держави-члени ЄС створити такі програми підтримки з адекватною підтримкою психологічного і психічного здоров'я та консультуванням для подолання їх травматичного досвіду; наголошує на необхідності створення належних механізмів звігності та документування в Україні та ЄС, у тому числі для координації збору свідчень потерпілих, щоб передати справи для переслідування до МКС і притягнути винних до відповідальності; закликає ЄС підтримувати ці зусилля за допомогою коштів, досвіду та логістики; наголошує на важливості створення платформи для фіксації випадків сексуального та гендерного насильства, пов'язаного з війною, також для того, щоб забезпечити відповідні для цього умови, наприклад, діяльність спеціалізованих перекладачів;
9. висловлює рішуче засудження та стурбованість депортацією, транспортуванням і переселенням українських жінок та їхніх дітей до Росії, про що широко повідомляли ЗМІ та правозахисні групи; підкреслює, що це суперечить Женевським конвенціям; наполягає на тому, щоб усі громадяни України, примусово депортовані до Росії, були негайно повернуті в Україну;

10. висловлює свою стурбованість благополуччям і місцезнаходженням тих, хто ув'язнений російськими військами, зокрема ув'язнених жінок, враховуючи їх особливу незахищеність від окремих видів гендерного насильства; тому закликає Міжнародний комітет Червоного Хреста взяти на себе відповідальність за встановлення місця перебування жінок-ув'язнених і забезпечення справедливого та гуманного поводження з ними;
11. підкреслює, що під час конфлікту та переміщення жінки та дівчата потребують постійного доступу до послуг сексуального та репродуктивного здоров'я (СРЗП), включаючи доступ до безпечних пологів, послуг з планування сім'ї, легальних і безпечних абортів або клінічного лікування наслідків зґвалтування; закликає надати фінансування для основних і життєво важливих СРЗП відповідно до мінімального початкового пакету послуг ООН; схвалює пропозицію Комісії створити координаційні центри в приймаючих країнах, щоб запропонувати біженцям невідкладну медичну допомогу й організувати їх негайне переміщення до інших держав-членів ЄС; підкреслює, що ці координаційні центри мають визначати невідкладні потреби в рамках реалізації СРЗП, такі як екстрена контрацепція, легальна та безпечна допомога при абортах і невідкладна акушерська допомога, а також наявність експертів з питань сексуального та гендерного насильства; закликає Комісію та держави-члени використовувати додаткові заходи, фонди та механізми ЄС, щоб задовольнити потреби українців щодо захисту від сексуального та гендерного насильства та реалізації СРЗП, зокрема, вимагаючи включення засобів сексуального та репродуктивного здоров'я до механізму цивільного захисту Союзу та шляхом включення наборів предметів гігієни для жінок, а також комплектів із засобами охорони сексуального та репродуктивного здоров'я, включаючи контрацептиви, до пакетів з гуманітарною допомогою і гуманітарних конвоїв в Україну та в сусідні країни транзиту чи приймання біженців, особливо якщо це необхідно для подолання національних обмежень щодо СРЗП;
12. наголошує, що торгівля людьми з метою сексуальної експлуатації та інших цілей залишається одним із найбільших ризиків для жінок і дітей, які перебувають у особливо вразливому становищі, тікаючи з України; зазначає, що ще до війни українські жінки були одними з найбільш частих жертв торгівлі людьми в ЄС; закликає держави-члени гарантувати безпеку та свободу від сексуальної експлуатації жінкам і дівчатам-біженкам, у тому числі шляхом гарантування безпечного та скоординованого транспортування між державами-членами; закликає держави-члени та ЄС швидко виявляти та переслідувати мережі торгівлі людьми, які отримують прибуток від сексуальної експлуатації жінок і дівчат-біженок; повторно наголошує, що проституція підживлює торгівлю жінками, що знаходяться у вразливому становищі; заохочує ЄС підтримувати Україну в інвестиціях у заходи щодо підвищення рівня обізнаності щодо протидії торгівлі людьми та профілактичних заходів з української сторони, наприклад, шляхом поширення інформації про ці ризики; наголошує, що сурогатні матері перебувають у особливо вразливих і нестабільних ситуаціях; рішуче наполягає на тому, що першочерговим інтересом є життя жінок і що не слід перешкоджати їхньому виїзду з України, якщо вони цього захочуть; нагадує, що сексуальна експлуатація в цілях сурогатного материнства та репродукції є неприйнятним явищем і порушенням людської гідності та прав людини;
13. засуджує практику сурогатного материнства, яка може привести до експлуатації жінок у всьому світі, особливо серед бідніших верств і тих, хто перебуває у

вразливого становищі, наприклад, в умовах війни; просить ЄС та його держави-члени приділяти особливу увагу захисту сурогатних матерів під час вагітності, пологів і післяпологового періоду та поважати всі їхні права, а також права новонароджених;

14. наголошує на серйозному впливі сурогатного материнства на жінок, їхні права та здоров'я, негативні наслідки для гендерної рівності та проблеми, пов'язані з транскордонними наслідками цієї практики, як у разі жінок і дітей, які постраждали від війни проти України; просить ЄС та його держави-члени дослідити розміри цієї галузі, соціально-економічний контекст і становище вагітних жінок, а також наслідки для їхнього фізичного та психічного здоров'я та для благополуччя немовлят; закликає до запровадження обов'язкових заходів щодо вирішення проблем сурогатного материнства, захисту прав жінок і новонароджених;
15. схвалює активізацію Комісією співпраці в рамках мережі національних доповідачів з питань торгівлі людьми і, у зв'язку з цим, активізацію співпраці поліції в боротьбі з торгівлею людьми, в тому числі на платформі ЕМРАСТ, і розгортання груп Європолу в країнах, що межують з Україною; закликає підтримувати ці зусилля достатніми фінансовими ресурсами на рівні ЄС;
16. схвалює спільний план із 10 пунктів, представлений міністрам внутрішніх справ 28 березня 2022 року, що включає підготовлений Комісією план посилення європейської координації прийому людей, які тікають від війни проти України; зазначає, що в рамках плану з 10 пунктів пропонуються стандартні процедури та рекомендації стосовно прийому та підтримки дітей та переміщення неповнолітніх без супроводу; приймає розробку в рамках плану з 10 пунктів спільного плану боротьби з торгівлею людьми на основі стратегії ЄС щодо боротьби з торгівлею людьми (2021–2025 рр.) під керівництвом Координатора ЄС з протидії торгівлі людьми; просить його якнайшвидшого прийняття; закликає до додаткових інвестицій у заходи щодо боротьби з торгівлею людьми в Україні, наприклад, створення безкоштовної гарячої лінії, доступної українською, в межах ЄС для постраждалих біженців або осіб, яким загрожує торгівля людьми чи сексуальне та гендерне насильство;
17. закликає Комісію та держави-члени ЄС покращити координацію на пунктах перетину кордону та приймальних установах, забезпечити точну реєстрацію біженців та доступ до необхідної документації; схвалює програму реєстрації волонтерів, які допомагають біженцям, щоб вималювати цілісну картину щодо осіб, які надають допомогу; закликає Комісію прикладати ще більше зусиль для запобігання та боротьби зі злочинами, з якими можуть зіткнутися жінки-біженки, такими як торгівля людьми, сексуальне та гендерне насильство, експлуатація та насильство; наголошує, що будь-яка торгівля людьми, зокрема з метою сексуальної експлуатації сутенерами, власниками публічних будинків і покупцями сексуальних послуг, а також з іншими цілями, є одним із найбільших ризиків для жінок і дітей-біженців, які тікають з України; закликає поліцію держав-членів ЄС і Європол контролювати та проводити інформаційні кампанії в транзитних пунктах, які використовуються торговцями людьми, як-от залізничні та автобусні станції, автозаправні станції, автомагістралі чи аеропорти, через які вони можуть незаконно переправляти своїх жертв, а також у центрах прийому біженців, де жертви можуть стати мішенню;

18. заохочує держави-члени використовувати допомогу, яку пропонують агенції ЄС щодо прийому жінок-біженок; наголошує на необхідності реєстраційної платформи в межах ЄС для осіб, які подають заяву на тимчасовий захист, як це було запропоновано Комісією, яка особливо потрібна для підтримки зусиль щодо відстеження та возз'єднання неповнолітніх без супроводу, а також тих, кому загрожує торгівля людьми, наприклад жінок і дівчат;
19. закликає Комісію швидко підготувати та запровадити єдині рекомендації щодо прийому та підтримки літніх жінок та дітей, особливо малих дівчаток, у тому числі процедури для переміщення дітей без супроводу, надання їм тимчасового альтернативного догляду та возз'єднання дітей з членами сім'ї;
20. наголошує, що приймаючі держави-члени ЄС надають підтримку мільйонам біженців, які тікають з України, особливо жінкам і дітям, що збільшує навантаження на їх соціальні, медичні, доглядові та освітні служби; тому закликає Комісію провести детальний аналіз потреб і адаптувати існуючу політику, включаючи фінансові інструменти, такі як структурні фонди, керуючись гендерним підходом; закликає Комісію якомога більше підтримувати держави-члени у цьому завданні, приділяючи особливу увагу жінкам і молодим дівчатам; схвалює зусилля держав-членів щодо розподілу відповідальності через Платформу Солідарності та заохочує до подальшого розширення цієї співпраці;
21. відзначає, що жінкам-біженкам важливо якнайшвидше отримати доступ до засобів існування, включаючи працевлаштування й отримання доходу; закликає до реалізації спеціальних програм і мовних курсів, а також забезпечення загального доступу до догляду за дітьми, щоб полегшити інтеграцію до ринку праці ЄС;
22. наголошує, що потреби жінок, які зазнають перехресної дискримінації через їх расову або етнічну приналежність, інвалідність, національність, сексуальну орієнтацію, гендерну ідентичність або самовираження, у тому числі жінок, які зазнали сексуального насильства, враховуються, зокрема, шляхом безпечного і належного прийому або догляду та забезпечення відсутності дискримінації у пунктах перетину кордону; підкреслює необхідність збору й аналізу дезаггегованих даних за статтю, віком, інвалідністю, національністю та пунктом призначення (якщо відомо) з метою підтримки короткострокового та довгострокового планування відповідних послуг і засобів; закликає Єврокомісію забезпечити, щоб жінки народності рома, які втікають з України, не зазнавали дискримінації та могли пересуватися в межах ЄС; закликає держави-члени ЄС гарантувати їх захист під час впровадження ДТЗ;
23. схвалює фінансування ЄС, надане біженцям, які тікають з України, у тому числі через програму «Допомога у відновленні економіки для згуртованості та територій Європи» (REACT-EU), Фонд притулку, міграції та інтеграції (AMIF) та «Дію згуртованості для біженців у Європі» (CARE), що дозволила би країнам і регіонам ЄС надати екстрену підтримку людям, які тікають від вторгнення Росії в Україну; просить, щоб ці кошти розподілялися з урахуванням гендерного підходу; наполягає на тому, щоб Європарламент контролював, як витрачаються кошти, особливо в країнах із постійними порушеннями верховенства права, таких як Польща та Угорщина; повторює, що принцип інтеграції гендерної проблематики та формування гендерного бюджету є основним принципом ЄС;

24. зазначає, що організації громадянського суспільства потребують більшої прямої фінансової та матеріальної підтримки з боку ЄС та його держав-членів, щоб полегшити координацію на місцях і забезпечити кращий розподіл різних обов'язків; закликає Комісію та держави-члени ЄС покращити координацію гуманітарної допомоги у співпраці з громадянським суспільством і міжнародними організаціями, включаючи УВКБ ООН, ООН-Жінки, Фонд ООН у галузі народонаселення, Всесвітню організацію охорони здоров'я та інші агенції ООН, а також Міжнародну організацію з міграції та Міжнародний комітет Червоного Хреста, а також забезпечити негайний і прямий доступ до фінансування для організацій громадянського суспільства, які надають допомогу українським біженцям, зокрема у сфері гендерної рівності, СРЗП та захисту прав жінок, а також жінкам-правозахисницям, в усіх транзитних та приймаючих державах-членах, особливо в країнах, які встановили обмеження у сфері СРЗП; наполегливо закликає Комісію та держави-члени залучати та консультуватися з організаціями громадянського суспільства і місцевою владою з питань наявності фінансування, його використання та розподілу;
25. закликає інституції і держави-члени ЄС ретельно консультуватися з організаціями, які борються за права жінок, дівчат і маргіналізованих груп, особливо на місцях, а також під час прийняття політичних рішень, пов'язаних з цією війною; закликає до особливої підтримки та захисту жінок-правозахисниць, які все ще діють в Україні;
26. наголошує на величезній роботі, проведеній НУО та групами активістів, щоб допомогти жінкам отримати доступ до СРЗП, а також той факт, що їхні члени ставлять під загрозу власну свободу, як, наприклад, Юстина Виджинська, яка була звинувачена згідно з драконівським законом проти абортів у Польщі за надання медичних таблеток для переривання вагітності іншій жінці; закликає Комісію захищати та підтримувати цих жінок-правозахисниць від будь-яких переслідувань, з якими вони можуть зіткнутися;
27. наголошує на особливих труднощах, з якими стикаються сім'ї ЛГБТК+ під час перетину кордону; підкреслює, що діти одностатевих пар ризикують бути розлученими з одним або обома батьками; пропонує державам-членам ЄС враховувати фактичні партнерства та сім'ї при впровадженні Директиви про тимчасовий захист;
28. нагадує про складну ситуацію та перешкоди для трансгендерних осіб, у тому числі трансгендерних жінок або трансгендерних та інтерсексуальних жінок із позначкою щодо чоловічої статі у паспорті, яким заборонено виїжджати з України; нагадує, що трансгендерні особи, чий документи, що посвідчують особу, не відповідають їхній особі, не можуть проходити через внутрішні контрольні пропускні пункти та можуть не бути охоплені заходами цивільного захисту; зазначає, що в приймальних таборах, створених для них волонтерами та громадянським суспільством, недостатньо можливостей для розміщення всіх; підкреслює, що трансгендерні особи мають труднощі з доступом до гормонального лікування; нагадує, що такі види лікування й інші специфічні ліки для трансгендерних та інтерсексуальних людей класифікуються ВООЗ як необхідні, і тому мають бути включені до пакетів гуманітарної допомоги; тому закликає Комісію надати фінансову підтримку та координаційну допомогу ЄС у цьому питанні; закликає ЄС попросити Україну спростити процедури, щоб

дозволити цим жінкам утекти з України; закликає держави-члени ЄС надати відповідні ліки та лікувальні засоби після того, як ці жінки перетнуть кордон;

29. вважає, що необхідно створити належну підтримку муніципалітетам в Україні, які приймають внутрішньо переміщених осіб, щоб дозволити внутрішньо переміщеним особам залишатися у своїй країні до того, як ситуація дозволить їм повернутися додому; схвалює зусилля Комісії щодо потреб внутрішньо переміщених жінок і дівчат;
30. нагадує Резолюцію 1325 Ради Безпеки ООН про «Жінок, мир, безпеку» та всі її наступні резолюції та закликає до їх виконання; наполягає на включенні жінок у всі їх різноманітності та маргіналізованих груп у процеси запобігання конфліктам, врегулювання, посередництво та мирні переговори на всіх напрямках і тому закликає інституції ЄС створити робочу групу, до складу якої входитимуть жінки та представники громадянського суспільства на місцях; закликає глобальний інструмент під назвою «Сусідство, розвиток та міжнародне співробітництво» (NDICI) надати допомогу у вигляді коштів на навчання жінок та НУО в Україні, щоб вони могли брати участь у врегулюванні конфліктів та зусиллях з постконфліктного відновлення; закликає інституції та держави-члени ЄС звернути особливу увагу на гендерну рівність у їхніх зусиллях, спрямованих на те, щоб покласти край цій війні;
31. наголошує на складній ситуації, з якою зіткнулася Молдова щодо своєї перевантаженої інфраструктури та сфери послуг; схвалює зобов'язання щодо переселення в рамках Платформи Солідарності для допомоги Молдові в її зусиллях прийняти біженців, які тікають з України; закликає держави-члени ЄС та Комісію продовжувати свої зусилля для подальшої допомоги Молдові шляхом розподілу відповідальності та надання конкретної допомоги для задоволення потреб жінок- і дівчат-біженок;
32. доручає голові ЄП передати цю резолюцію Раді ЄС, Єврокомісії, урядам і парламентам держав-членів ЄС, Організації Об'єднаних Націй, Раді Європи, а також президенту, уряду та парламенту України.